तन्निहितमाग्नीध्रीयमुत्तरेण परिक्रम्य इध्मादीन्यादायाहवनीयं प्रति गत्वा आह-
°रतोऽन्यदिध्मादि सर्वं निदधति[1] स्थापयन्ति आज्यानि सोमं च वर्जयित्वा · अत-
श्चाज्यसोमानां धारणमेवासादनपर्यन्तम् · अत एव वचनादाज्यानां सोमस्य
चानयनं प्रतीयते · सोमस्य च नयनं यजमानकर्तृकं ब्रह्मकर्तृकं वा भवतीत्यग्रे
वक्ष्यति (११. १. १३-१४) · अथेतर°दयन्तीति (३. ६. ३. १३) श्रुतेराहव°दधतीत्युक्तम्[2] ।

धिष्ण्याव्यवायोऽध्वर्योः ॥ ११ ॥ धिष्ण्यानामव्यवायः अन्तरा गमनं न
कार्यमध्वर्युणेत्यर्थः · मानवे तीर्थमन्तरा चात्वालमाग्नीध्रं च न धिष्ण्यान्व्यवेयाद्-
ध्वर्युश्चेत्प्रत्यङ् धिष्ण्यानतिक्रमेदिन्द्रीं निगदेदिति · काठके प्रत्यङ् धिष्ण्यान-
तिसर्पेदध्वर्युरिति · तेन हविर्धानाग्नीध्रयोरन्तरालेनैव सदसि[3] गमनागमने सर्वे-
षाम् पत्नीशालायां त्वाग्नीध्रमुत्तरेणैवेति ।

इध्मप्रोक्षणादि करोति ॥ १२ ॥ आहवनीयसमीपमागत्य आहवनीय-
स्योत्तरतः पशुसाधनानीध्मादीनि निधाय इध्म°दि पाशुकं कर्म निवृत्तवत्क°ति ।

खरोत्तरार्धऽएकवृत्स्तरणम् ॥ १३ ॥ बर्हिःस्तरणकाले ख°र्धे हविर्धा-
नमध्ये उपरवाणां पुरस्तात्कृतस्योत्तरभागे आतिथ्यबर्हिषः एकावृत्ति सकृदेव
स्त°णं करोति एकवृत्स्तृणातीति श्रुतेः (३. ६. ३. १४) । स्थानान्तरमाह ·

पश्चोद्वोत्तरवेदेः ॥ १४ ॥ उभयमेतच्छाखान्तरात् ।

आहवनीयेक्षणात्कृत्वोरु विष्णविति (५. ३८) जुहोति ॥ १५ ॥ सूर्यस्त्वेति
आहव°णान्तं कर्म कृत्वा (२. ८. ४) तत आहवनीयेऽग्नौ सकृद्गृहीतमाज्यं प्रचरण्या
जु°ति · अनेकयजमानके यज्ञपती तिर यज्ञपतींस्तिरेत्यूहः ।

पुरस्ताद्वा समिधावाधायेति श्रुतेः (३. ६. ३. १४) ॥ १६ ॥ वाशब्दोऽस्य पक्ष-
स्यावधारणे पुरस्तादेव प्रागेवाहवनीयेक्षणात् उरु विष्णवित्येष होमः कार्यः ।

आसाद्याज्यानि दक्षिणेऽनसि कृष्णाजिनमास्तीर्य तस्मिन्सोमं निदधाति देव
सवितरिति (५. ३१) ॥ १७ ॥ जुह्वादीनामाज्यस्थाल्यन्तानामासादनं कृत्वा तदनन्तरं
तेषामालम्भात्मालम्भोदकालम्भांश्च कृत्वा ब्रह्मणः सकाशाद्यजमानसकाशाद्वा
सोममादाय हविर्धानं प्रविश्य ततो दक्षि°सि दक्षिणे हविर्धाने नीडे कृ°नं प्रा-

१) °दधाति A. २) दधातो° AB. ३) सदसि deest B.